

PIET BOON

“SCHOONHEID STAAT VOOROP”

Zijn ontwerpen zijn strak, modern en tijdloos. Een contrast met de spraakwaterval die Piet Boon zelf is. Met tomeloze energie en ongebreideld enthousiasme laveert hij in ons gesprek tussen New York, Antigua en de tuin van zijn villa in Oostzaan. Ook aan bod komen zijn passie voor mooie wijnen, zijn eeuwige hoofdpijn en de recente scheiding van zijn vrouw Karin. “We werken nog steeds samen, dat gaat nu zelfs beter dan voorheen.”

Tekst: Marcel Langedijk Fotografie: Jesaja Hizkia

“Ik ben hoofdpijnlijder, er is niks aan te doen. En als ik veel stress heb, wordt het erger. Maar ik heb het nodig, die reuring.”

Piet Boon staart uit het raam van zijn grote kantoor in Zaandam. “Ik zit nu al na te denken over de wijn die ik straks ga drinken.” Hij glimlacht. “Vrienden van me drinken alleen in het weekend. Dat is misschien beter, ook voor mij, maar ik houd nu eenmaal van een goed glas wijn. Elke avond een glaasje, liefst in de tuin van mijn huis, hier vlakbij.” Het is een van de zeldzame momenten dat Piet Boon even rust heeft, moet u weten. Stilzitten kan hij niet, namelijk. Hij heeft het nodig, die druk, die stress. Dat houdt hem scherp. Hij weet dat de hoofdpijn waar hij sinds zijn zestiende last van heeft er niet beter van wordt, van die stress, maar een andere optie is er niet. “Als er een afspraak uitvalt, kan ik wel janken. ‘Komt ie niet?’ Ik vul het dan direct in met een andere afspraak. Niks doen kan ik niet.”

Over die hoofdpijnen zegt Boon: “Ik heb er vrijwel altijd last van en ze kunnen er niks aan doen, de artsen. Op dit moment is het vrij aardig, maar gisteravond ging ik stuk.”

Wat verschrikkelijk.

“Ja, nogal. In de auto op weg hier naartoe dacht ik: ‘Ik ben goed, ik voel me oké.’ Dan ben ik meteen sterker, kan ik veel meer aan. Maar over het algemeen is het slecht. Heel vermoeiend. Ik ben hoofdpijnlijder, er is niks aan te doen. En als ik veel stress heb, wordt het erger. Maar ik heb het nodig, die reuring.”

Mensen met chronische pijn zijn niet altijd even vrolijk. Heeft u daar last van?

“Ik zal ook best wel eens chagrijnig zijn. Ja, ze zullen hier inderdaad wel eens gek van me worden.”

Bent u sowieso een moeilijke baas?

“Ik ben wel lastig, denk ik. Ik heb zelf niet dat idee, trouwens, maar ik gok dat mensen het wel zo zullen ervaren. Ze mogen tegen mij ook alles zeggen, ondanks dat ik dat niet altijd even leuk vind. Andersom merk ik dat ze toch altijd even schrikken als ik mijn mening geef. Dat wil ik eigenlijk niet, want ik vind dat iedereen in het bedrijf gelijk moet zijn.”

Dat kan niet, u bent nu eenmaal de baas.

“Ja, dat is wel gek. Ik voel dat heel vaak niet zo. Ik ben een onderdeelje in die machine.”

Piet Boon (Koog aan de Zaan, 1958) is een van Nederlands bekendste en meest succesvolle ontwerpers. Hij geeft, samen met Creative Director Interior & Styling Karin Meyn (Boons ex-vrouw) leiding aan een kleine veertig man. Van ontwerpers tot architecten, want Piet Boon houdt niet van losse eindjes. Hij ‘begeleidt’ zijn producten en projecten van begin tot eind. Het moet perfect zijn. Honderd procent, dat wil Piet Boon. Dat geldt voor het design in The Jane, het nieuwe restaurant van sterrenchefs Sergio Herman en Nick Bril in Antwerpen, maar ook voor ‘simpel’ hang- en sluitwerk, het interieur van een Range Rover, een stoel voor Piet Boon Collection, de inrichting van een volledig hotel of exclusieve privé-huizen van de rijken der aarde: alles moet kloppen.

Hij vertelt met jeugdige enthousiasme over een van zijn nieuwste projecten op het Caraïbische eiland Antigua. “Dat is een topproject, jongen, echt. Een Nederlandse projectontwikkelaar heeft met een aantal partners een schiereiland op Antigua gekocht. Je weet niet wat je ziet, zo mooi, zo blauw. Dat stránd! Op heel veel van die eilanden daar, die duurdere eilanden, wonen welgestelde mensen die allemaal een huis laten bouwen door een andere architect. Ze willen allemaal het mooiste en het grootste huis. Zo lelijk mogelijk, althans dat vind ik. Overdaad, dat is het. En als je langs zo’n eiland vaart, dan zie je zo’n groot wit gebouw staan naast een groot bruin huis of een rood huis. Die kustlijnen zijn super-lelijk. Deze projectontwikkelaar heeft dat schiereiland opgedeeld in percelen van zo’n vijfduizend vierkante meter. Sommige liggen pal aan zee, je kunt het je niet voorstellen, zo mooi. Er is een familie die vier kavels heeft gekocht. Dat is een investering van zo’n twaalf miljoen. En een vriendin van hen heeft er ook drie gekocht. Veel geld, zeker, maar het wordt prachtig. Als esthetisch master architect van het eiland zijn wij verantwoordelijk voor het totaalconcept. Wij gaan dus alles doen, eigenlijk. En allemaal met dezelfde materialen. Dus als je straks

langs dat eiland vaart, blendt alles mooi met de omgeving. Als mensen toch een eigen architect willen, dan moet die bouwen volgens de regels die de opdrachtgever samen met ons heeft opgesteld om de eenheid te waarborgen. Die projectontwikkelaar roept daar tegen iedereen: "Piet gaat het allemaal maken." Piet krijgt het druk [lacht]."

Zo zijn er meer projecten, over de hele wereld. Piet Boon vliegt van Kuala Lumpur naar Antigua en weer terug via New York. Liefst binnen één week. Ondanks het feit dat hij businessclass vliegt, klinkt het mooier dan het daadwerkelijk is, zegt de ontwerper: "Ik ben meestal alleen. Niks aan. Ik ga niet in m'n eentje naar een café toe, ik ga gewoon vroeg naar bed. Ook als ik met een groepje mensen ben, ga ik vaak als eerste. Ik heb wel liever lange reizen dan korte; New York, Azië, dat werk. Dan kan ik tenminste slapen. Van de week moesten we naar Valencia, dan

ben ik echt kapot. Zit je tweeënhalp uur in zo'n recht stoeltje te wachten."

Het geld maakt veel goed, toch?

"Ik ben niet geldgedreven. Schoonheid staat voorop. Het moet goed zijn. Dat stoeltje waarop jij nu zit, moet over tien jaar nog net zo mooi zijn als het nu is. Bovendien vergissen mensen zich in dat geld. Wij hebben ook veel kosten. Al die pitches voor hotels en bedrijven, die kosten heel veel tijd en geld. Zodeknetter! We nemen het op tegen de besten van de wereld, meneer."

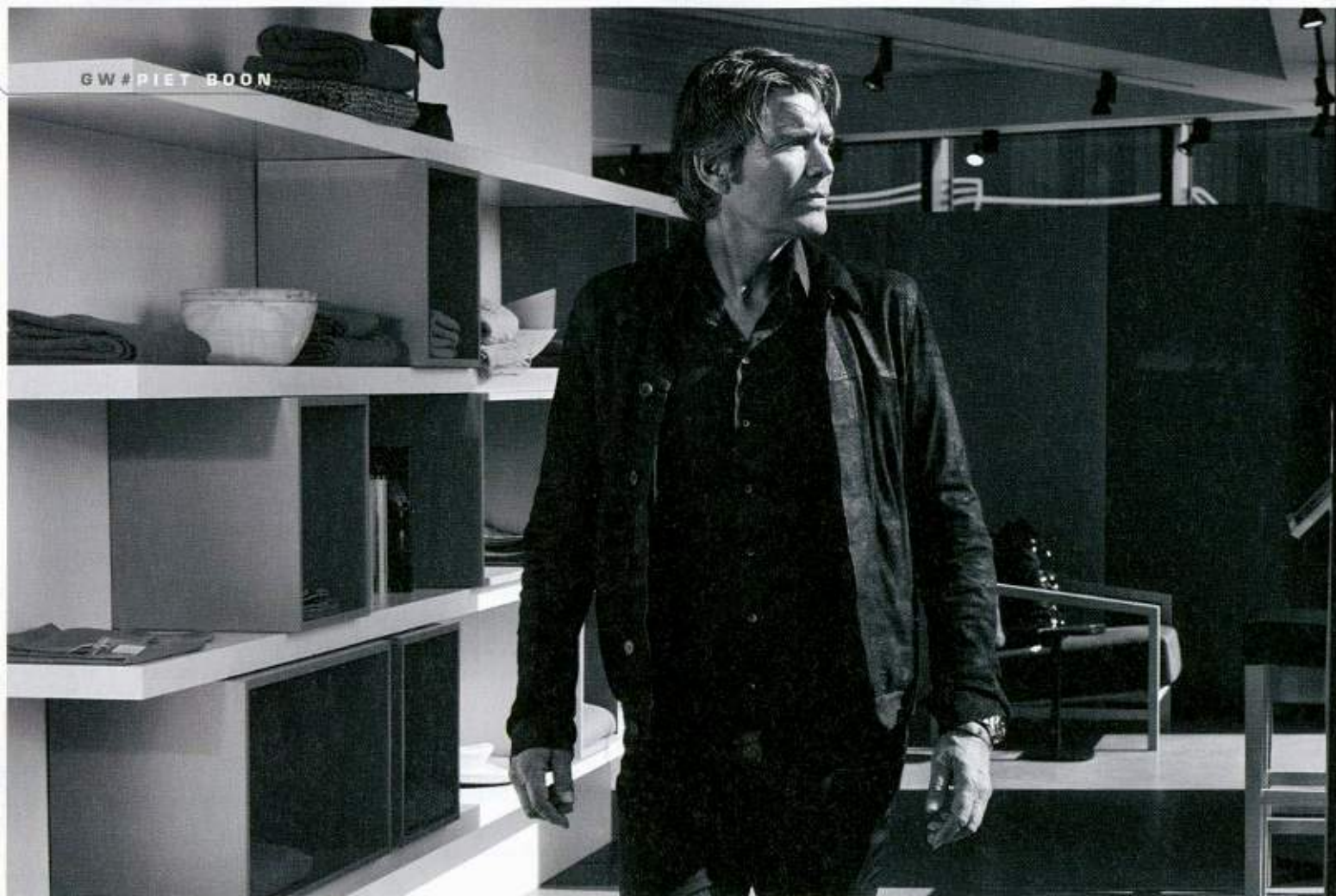
Toch leeft u in een wereld van grote weelde en zwarte American Express-creditkaarten.

"Ja, en dan ben ik de enige die niet zo'n kaart heeft [lacht]. Ik hobbelen maar een beetje mee, als simpel ontwerper. Ik ben sowieso geen grote spender. Kunst en mooie reizen, daar houd ik

"Ik hobbelen maar een beetje mee, als simpel ontwerper."

“Ze willen allemaal het mooiste en het grootste huis.
Zo lelijk mogelijk, althans dat vind ik.”

van. Ik ben onlangs door mijn vele reizen platinum for life geworden. Dat betekent feitelijk dat ik dat vliegtuig heb betaald, anders krijg je dat niet [lacht].”

Dat is ook niet nodig. Het gaat hem goed. Naast zijn uiteraard door hem zelf ontworpen villa in Oostzaan heeft Piet Boon bijvoorbeeld ook een huis op Bonaire. Hij is er alleen niet heel vaak: ‘Ik kan er niet te lang zitten. Niks doen zit niet in me.’

Ook niet met uw gezin?

“Dat is een beetje veranderd; ik ben net gescheiden. Ik ga wel eens met de kinderen en Karin, mijn ex-vrouw, ook.”

Jullie waren heel lang bij elkaar.

“Heel lang ja, 25 jaar. En we zijn echt net gescheiden. Maar we zijn heel goed uit elkaar gegaan en we werken nog gewoon samen. Mijn ex-vrouw is onderdeel van het bedrijf, altijd geweest. Dat samenwerken gaat nog heel goed. Beter dan voorheen zelfs.”

Er zijn weinig huwelijken die zo’n nauwe samenwerking overleven.

“Dat maakte het wel moeilijk, ja. We zeiden altijd dat we thuis

niet over ons werk zouden praten, maar we praatten over niks anders, natuurlijk. En dat gaat dan altijd over de lastige dingen. We hebben veel succes, maar er zijn ook dingen die niet lukken. Kleine dingetjes, misschien, maar juist daar heb je het dan over.”

Desalniettemin zijn de successen groter in aantal dan de mislukkingen. Met name in het buitenland. Boon kan dat succes wel verklaren, zeker als het aankomt op Amerika, waar hij onder andere succesvolle projecten heeft lopen op toplocaties in Washington en New York: ‘Amerikanen hebben een andere smaak. Zij houden van heel uitbundig, wij niet. Daar raak je namelijk heel snel op uitgekeken. Van een druk huis word je heel moe. Geldt ook voor restaurants. Kijk maar naar The Jane; dat is heel rustig en ingetogen, eigenlijk, ondanks dat het toch rock & roll voelt. Wij begrijpen dat understated gevoel voor design beter dan Amerikanen.’

Heeft u restaurants, hotels, huizen, auto’s en meubels nog iets anders op uw designverlanglijst staan?

“Een heel mooi hotel in Nederland, dat zou ik nog graag willen doen. Ons team voert projecten uit over de hele wereld, het lijkt me prettig om het eens iets dichterbij te doen.”